

handler om, at det er straffelovsovertrædelser, der rent faktisk begås, som anmeldes.

Der er kommet mere kriminalitet, og så kan man diskutere, hvorfor den er kommet. Jeg glæder mig til at høre hr. Per Dalgaard's vurdering af, hvorfor den er kommet. Men det er et faktum, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti gik til valg på at nedsætte kriminaliteten, og at kriminaliteten er steget.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er jo rent og skært sludder, at det har noget med et givet regeringsskifte at gøre. Man kunne lige så godt sige, at det er på grund af det her specielle forår, at kriminaliteten er steget. Det har ikke en pind med sagen at gøre.

Hvorfor kriminaliteten er stigende, er et godt spørgsmål. Det ved jeg ikke om der er nogen der overhovedet kan svare på. Vi kan bare konstatere, at det er den, og det er det, vi bliver nødt til at forholde os til. Jeg ved ikke, hvordan man skal betegne den argumentation med ligesom at lægge det over på et eller andet givet politisk parti, men det er i hvert fald fuldstændig ude af trit med virkeligheden.

(Kort bemærkning)

Anne Baastrup (SF):

Det synes jeg er meget interessant at Dansk Folkeparti siger, for det var mit indtryk, at Dansk Folkepartis fremmeste slogan under valgkampen netop var, at Dansk Folkeparti ville sørge for, at der ikke kom ny kriminalitet, at der ikke kom mere kriminalitet, og at kriminaliteten skulle falde. Nu har hr. Per Dalgaard jo så påvist, argumenteret for, at det ikke kan lade sig gøre at fjerne kriminaliteten. Det synes jeg er et meget interessant udgangspunkt, som hr. Per Dalgaard har, og det skal jeg huske fremover.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Elisabeth Arnold.

Elisabeth Arnold (RV):

Allerførst skal jeg vel sige tak til justitsministeren for besvarelsen på forespørgslen. Det var en meget lang og meget detaljeret og meget hurtigt oplæst tale, som jo ikke giver mulighed for at huske alle detaljerne.

Det er i hvert fald helt givet, at ministeren er klar over, at antallet af fængselspladser stiger, hun har oven i købet selv sørget for at bestille en del af dem; strafmassen er steget, altså den

idømte strafmasse, det vil sige, at det antal fængselsår, der skal tilbringes bag tremmer, også er steget; antallet af dømte, der venter, er steget; tiden, man venter, er steget; kriminaliteten er steget, altså antallet af straffelovsovertrædelser, som bliver registreret i statistikken, er også steget; overgreb mod de ansatte i kriminalforsorgen er steget; sygefraværet er steget.

Kort sagt, alle disse tal, som kan læses på lystavlen og af statistikerne, kan der være gode forklaringer på, og der kan være dårlige forklaringer på dem, men faktum er, at alle disse parametre er steget, og de er så også steget i den tid, den nuværende regering har siddet. Om det så lige præcis har noget med det at gøre, er der ingen, der ved, men man kan i hvert fald se, at tallene er steget.

Det indtryk, der efterlades, er selvfølgelig, at vi har en regering nu, som har lovet, at der skal være lov og orden i landet, og at trygheden skal stige på gaderne, men at der ikke er styr på det, for alle de parametre, som folk helst ikke vil have slynget i hovedet, er nemlig steget.

Kl. 13.45

Hvad vil regeringen så gøre ved det? Ja, ud over at bygge flere fængselspladser, vil den håbe, at det går over. Den håber på, at i løbet af året vil det vise sig, at der er fængselspladser nok. Man må sige, at indtrykket er en meget optimistisk og meget urealistisk optimistisk justitsminister. Det kan ikke undgå at bundfælde sig.

Først gør man altså det, at man håber på, at det går over, og derefter savner vi nogle visioner for kriminalforsorgen: hvad er dens mål, hvad er dens hensigt, hvordan nedbringer man tilbagefaldet, hvorfor skal fængselsvæsenet producere sine egne kunder, så de kommer igen og igen, og hvordan kan man nedbringe kriminaliteten, det, som starter det hele, hvordan sikrer man, at der kommer færre ofre, hvordan sikrer man, at der kommer denne øgede tryk på gaderne, som regeringen slog sig op på?

Når vi ser på alle disse tal, det stigende antal fængselspladser, et stigende antal dømte og et stigende antal kriminallovsovertrædelser, at ventertiden stiger, spørger vi os selv: Hvordan i alverden kan regeringen bære at give oppositionen så gode kort på hånden? Vi får jo en valgkamp på et eller andet tidspunkt – om kortere eller længere tid, vi ved ikke hvornår – men hvis disse tal ikke retter sig, har justitsministeren en meget, meget vanskelig valgkamp foran sig.

Derfor synes jeg, at justitsministeren skulle tage sammen med sine regeringspartnere og sit